

somheder, som paavirktes af Toldlovgivningen, ikke altfor hyppigt bør udsættes for, at der gjennem Forandringer i Toldlovgivningen skabes Forandringer i Produktionen. Men selv om det stod som absolut ønskeligt, at hyppige Revisioner fandt Sted, vil jeg henstille til det ærede Medlem, om det under et Regjeringsystem som det af 1838 eller under et Regjeringsystem som det efter 1849 vil være praktisk muligt at gennemføre en saadan Tante. Det forekommer mig i alt Fald, at de Erfaringer, vi have gjort med Henhyn til Forsøg paa Toldrevision, tale afgjort imod, at det vilde være let gennemføreligt at foretage saadanne treaarige Revisioner af Toldloven. Derjom man vilde sige, at det beror paa den nuværende Regjering, der paa dette som paa alle andre Punkter er en Hindring for, at der kommer en Overenskomst tilveie om nyttige Foranstaltninger, skal jeg kun erindre om, at den eneste Revision af Toldloven, som er gennemført efter 1849, var den, der skaffede os Toldloven af 1863, men det ærede Medlem bemærkede jo selv, at det var en Repræsentation af en ganske anden Bestaffenhed og Sammensætning, der kunde enes om en Toldlov, end den, vi nu have. Alle de Forsøg, der have været gjorte derpaa af den nuværende Repræsentation, have jo ogsaa været frugtesløje, og det længe før den Tid, hvor jeg havde kunnet betragtes som en Hindring for, at der kom Noget ud af saadant Forsøg. Det ærede Medlem angav endog selv, at de Ministre, som den Gang havde forhandlet, havde staaet paa et Standpunkt, der i Modsetning til mit havde staaet ham langt nærmere, om det end ikke var fuldt overensstemmende med, hvad den ærede Taler ansaa for rigtigt. Nei, jeg tror, man maa gjøre sig fortrolig med den Tante, at Gjennemførelsen her i Landet af Revisioner af Toldloven er en af de allerværste Opgaver for Lovgivningsmagten at enes om baade under et repræsentativt System i Almindelighed og ganske særlig under vore repræsentative Forhold. Jeg vilde inderlig ønske, at det maatte lykkes at kunne bringe en hensigtsmæssig Revision af vor Toldlov i Stand, men at der ikke ret vel kan være Tale om at føre en saadan almindelig Revision igjennem under vore nuværende Forhold, derom tror jeg ikke, Noget kan være

i Tvivl. Dersom man nu mener, at indtil en fuldstændig Revision kan bringes til Stede, skal der slet Intet gøres, ja, saa er det, jeg siger, at saa kunde det hænde, at det blev for sildigt.

Det ærede Medlem udtalte sig mod Beskyttelsesystemet i det Hele og mente, at man maatte blive staaende ved kun at beholde af den nuværende Beskyttelse det, som var fornødent, for at disse Virksomheder, der vare komne i Gang, og som bestode under det nuværende Beskyttelsesystem, ikke skulde gaa til Grunde i Konkurrencen paa det indenlandske Marked. Det er netop det Standpunkt, jeg har indtaget, og som det ærede Medlem — dersom jeg ikke misforstod ham — ganske sluttede sig til. Men jeg ser ikke rettere, end at selve mine Udtalelser ved Fremsettelsen af Lovforslaget jo ganske bestemt pegede hen paa, at dette Lovforslag anses jeg for at være fremkaldt eller fremsthyndet ved den hele Retning, hvori man i den senere Tid mere og mere er gaaet i Europa. Jeg gjorde opmærksom paa, at den Korntold, som andre Lande indføre, kommer til at virke ogsaa paa os. Intet forekommer mig sikrere, end at, naar et stort Afsetningsomraade som Tydskland gennem Korntold vanskeliggjør den tidligere Udgang til Afsetning dertil fra de forproducerende Lande, saa bliver Tilstrømningen til de Lande, der ikke have vanskeliggjort Indførelsen af Korn, saa meget stærkere, og at det særlig kommer til at ramme de Lande, som ligge nærmest for Afsetningen for de Produktionssteder, der nu maa gaa Tydskland forbi, forekommer mig at være klart. Jeg har ikke ved Fremsettelsen af Lovforslaget udtalt mig som principiel Protektionist og er altsaa ikke kommen i nogen Modsigelse til mit tidligere udtalte Standpunkt. Jeg har kun udtalt, at efter mit bedste Overbevisning er det nødvendigt for os at følge med i den Strømning, som gaar gennem Verden nu, ogsaa med Henhyn til Korntoldsspørgsmaalet. Det er ikke blot ved Fremsettelsen af Lovforslaget den Gang, men det er jævnlig tidligere, at jeg har udtalt mig imod en Toldbestatning paa Livets første Fornødenheder; men Forholdet er i Virkeligheden det, at naar Landbruget, som erkjendt af den ærede Taler, i Virkeligheden maa bære en meget væsentlig Del af den Beskyttelse,